

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

Những bài văn hay phân tích hình ảnh nhân vật bé Thu trong tác phẩm truyện Chiếc Lược Ngà của nhà văn Nguyễn Quang Sáng.

Đề bài: Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện ngắn "*Chiếc lược ngà*" của Nguyễn Quang Sáng.

Bài văn đạt điểm cao phân tích diễn biến tâm trạng nhân vật bé Thu trong Chiếc Lược Ngà

Có những trang viết khiến người đọc rơi nước mắt khi chứng kiến những dằng xé, đau đớn và cả nước mắt. Có những nhân vật dù chỉ được vẽ qua nét bút của tác giả nhưng có sức ám ảnh. Nhân vật bé Thu trong truyện ngắn "*Chiếc lược ngà*" của Nguyễn Quang Sáng là một hình tượng luôn khiến người đọc xúc động mạnh khi lật giở từng trang viết của tác giả.

"*Chiếc lược ngà*" được sáng tác năm 1966, trong lúc cuộc kháng chiến đang diễn ra ác liệt, nhiều cam go. Ông Sáu lên đường ra chiến trận khi bé Thu chưa tròn một tuổi, nhưng khi ông trở về thăm con thì bé đã lớn và nhất quyết không nhận ba. Những day dứt, sự dằng xé, nước mắt, tủi hờn, mâu thuẫn nội tâm trong một đứa bé đã khiến cho cốt truyện được đẩy đến cao trào. Ba ngày ở cạnh ba nhưng bé Thu nhất quyết không chịu nhận, chỉ khi nghe bà ngoại kể về vết sẹo trên gương mặt ba thì lúc đó bé mới ôm chặt ông Sáu, không cho đi. Tình cảm cha con vỡ òa, cảm xúc trong lòng người đọc cứ thế tan chảy.

Mặc dù mới lên 8 tuổi nhưng bé Thu được xây dựng rất sắc nét, cá tính mạnh, bướng bỉnh. Trong tâm trí của bé Thu chỉ có một tấm hình duy nhất của ba chụp với má vào ngày cưới. Đó là những gì nó có để gìn giữ và đợi chờ ba trở về. Khi ông Sáu nhất quyết gọi "Thu! Ba đây con" thì bé vẫn nhất quyết không chịu nhận, cự tuyệt một cách thẳng thừng. Ông Sáu luôn dành tình cảm yêu thương chân thành và sâu sắc nhất cho bé Thu nhưng ông nhận lại là sự lạnh lùng, xa lánh. Chỉ bởi về vết sẹo dài trên mặt, chỉ vì chiến tranh, vì những tàn khốc mà nó đã gây ra. Cá tính mạnh của một cô bé 8 tuổi được Nguyễn Quang Sáng thể hiện rất sắc nét và táo bạo. Qua đó giúp người đọc hình dung được sự kiên định, vững chắc trong trái tim con người Nam Bộ.

Sự bướng bỉnh, lạnh lùng của bé Thu dành cho ông Sáu còn thể hiện qua cử chỉ và lời nói. Khi mẹ bảo mời ba vô ăn cơm thì nó chỉ nói cộc lốc "vô ăn cơm". Đặc biệt qua chi tiết chắt nước ở nồi cơm ra, bé Thu không chắt được nhưng nhất quyết không để cho ông Sáu chắt. Bướng bỉnh, lạnh lùng, hờ hững đã khiến cho ông Sáu đau lòng. Cao trào của tính cách bé Thu thể hiện qua bữa cơm, khi ông Sáu gắp cho bé Thu cái trứng cá vào bát, bé hất đổ cả chén cơm. Ông Sáu đánh đòn, và tất cả mọi người cứ tưởng Thu sẽ giãy nảy

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

lên và bỏ đi, nhưng không, ”Nhưng không, nó ngồi im, đầu cúi gằm xuống. Nghĩ thế nào nó cầm đũa, gắp lại cái trứng cá để vào chén, rồi lặng lẽ đứng dậy, bước ra khỏi mâm”.

Suy nghĩ đã thôi thúc, đẩy thành hành động quyết liệt, khước từ mọi tình cảm và yêu thương của ba dành cho mình. Vì với bé Thu, đó không phải là ba. Có lẽ chính cá tính mạng, sự ngang bướng như thế này đã thôi thúc cô trở thành cô giao liên kiên cường trong cuộc kháng chiến về sau.

Nguyễn Quang Sáng không chỉ dừng lại ở việc miêu tả tâm lí nhân vật của một đứa trẻ lên 8 mà lấy tính cách đó làm tiền đề cho tình yêu thương ba tha thiết và mãnh liệt như thế nào. Suốt 3 ngày ở cạnh ba nhưng bé Thu nhất quyết không nhận ba, chỉ đến khi nghe bà ngoại kể về vết sẹo trên mặt ba do chiến tranh gây nên thì lúc đó bé Thu mới vỡ òa. Gương mặt nó buồn rầu như nghĩ ngợi gì, khi ông Sáu lên đường ra trận, không dám lại gần vì sợ nó lại giãy nảy như lần trước. Chỉ dám nói rằng “Ba đi nghe con” nặng nề, đau đốn, dằn vặt của một người ba nhưng không làm cách nào để thuyết phục con gái.

Lúc ấy một cảnh tượng xúc động diễn ra. Nó khóc thét lên “ba”, tiếng “ba” như vỡ òa, trào ra từ tận trong tim mà nó đã dồn nén bao nhiêu năm qua. Tiếng “ba” đó như khiến người đọc nghẹn đắng ở cổ họng, cho một tình yêu bền bỉ và sâu nặng. Tiếng kêu của bé Thu như “tiếng xé, xé tan không khí tĩnh lặng, xé ruột gan mọi người, nghe thật xót xa. Bao nhiêu năm rồi, bé Thu vẫn luôn khát khao được gặp ba, được gọi tiếng ba. Tình cảm của bé Thu hoàn toàn đối lập với những ngày ông Sáu còn ở đây. Đó chính là niềm khao khát, tình yêu ba tha thiết.

Sự ngang tàng, bướng bỉnh và tình yêu ba tha thiết là đặc điểm hội tụ để bé Thu có thể xác định cho mình con đường đi trong tương lai, sẽ nối bước cha, đánh đuổi kẻ thù xâm lược

Như vậy việc xây dựng nhân vật bé Thu với những tính cách, tâm tư tình cảm đã khiến người đọc thêm xúc động về tình phụ nữ, tình cảm thiêng liêng nhất. Qua đó, tác giả còn muốn lên án, tố cáo chiến tranh đã khiến cho nhiều gia đình rơi vào cảnh nước mất nhà tan.

Một số bài văn hay tuyển chọn phân tích hình ảnh bé Thu

Bài mẫu số 1:

Có thể nói được rằng chính tình cảm thiết tha, gắn bó - tình cảm gia đình được xem như là một đề tài quan trọng của văn học Việt Nam trong thời kỳ kháng chiến, đặc biệt là kháng chiến chống Mỹ. Minh chứng cho thấy trong những thời kỳ này có rất nhiều tác phẩm nổi danh đó chính là “*Chiếc lược ngà*”, “*Bông cẩm thạch*”,... Nhưng “*Chiếc lược*

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

ngà” vẫn là một tác phẩm nổi trội hơn cả, làm lên sự thành công đó chính là nhân vật bé Thu.

Tác phẩm “*Chiếc lược ngà*” ra đời năm 1966 rồi được đưa vào tập truyện cùng tên của nhà văn Nguyễn Quang Sáng. Câu chuyện dường như cũng đã như được xây dựng trên một tình huống hiểu lầm đã có thể đạt được một hiệu quả nghệ thuật cao. Chính sự hiểu lầm như đã tạo nên nhiều bất ngờ cảm động. Đó là nhân vật anh Sáu đi kháng chiến chống Pháp từ khi đứa con duy nhất của anh chưa đầy một tuổi. Và dường như cũng từ đó hai ba con chưa hề gặp lại nhau, cho đến khi kháng chiến kết thúc thì lúc này đây anh trở về, nhưng đáng nói là cái đứa con gái tám tuổi không chịu nhận ba. Ba ngày trở về dù tìm đủ mọi cách đi chăng nữa thì con bé vẫn không gọi cha. Cho đến ngày cuối cùng thì tình cha con mới mãnh liệt, bé Thu đã gọi ba và ôm chặt lấy cha không cho cha đi. Ông Sáu xúc động và trong những ngày chiến đấu ở chiến trường ông vẫn không nguôi nhớ về con và kỳ công làm cho con chiếc lược ngà đẹp. Và trở về ông Sáu hi sinh khi vừa kịp dặn dò người đồng đội của mình đưa món quà - chiếc lược này cho bé Thu.

Người đọc quả không quên được bé Thu với tính cách bướng bỉnh, gan góc và rất có cá tính. Dường như chính trong tâm hồn trẻ thơ của bé Thu, chỉ có duy nhất hình ảnh một người ba mà bé Thu đã được biết qua bức ảnh chụp với má ngày cưới. Nó dường như cứ nhất quyết không chịu nhận ông Sáu là ba dù cả nhà – trong đó có bà nội – thừa nhận điều đó. Họ dường như cũng đã đón ông với tất cả tấm lòng chân thành, yêu thương của con người Nam Bộ. Và điều đó như chẳng những thế, ông còn vô cùng xúc động khi gặp nó. Nhưng dường như ông đã bỏ qua tất cả, Thu vẫn hét lên sợ hãi khi ông Sáu lập cập đến với nó và lắp bắp gọi triu mến rằng: “Thu! Ba đây con...”. Dường như ta thấy được có điều đó bởi Thu thấy ba nó trong bức ảnh không hề có vết sẹo đáng sợ kia trên má còn người cứ gọi nó là con, bắt nó gọi bằng ba bây giờ lại có vết sẹo dài trên má làm nó không nhận ba.

Không chỉ vậy, chính với việc mà đã qua nhiều chi tiết miêu tả hành động của bé Thu Nguyễn Quang Sáng dường như cũng đã như vừa thể hiện được tính cách đặc biệt của cô bé vừa tỏ ra rất am hiểu tâm lý trẻ thơ. Đặc biệt hơn đó chính là khi mẹ yêu cầu “mời ba vô ăn cơm”, Thu lúc này lại gọi “trông” “vô ăn cơm”. Cho dù rằng là nồi cơm sôi, không tự chất được nhưng bé Thu vẫn ương ngạnh nhất quyết không chịu gọi ba để được giúp đỡ. Tất cả những hành động của bé Thu như khước từ mọi sự quan tâm của ông Sáu, ông Sáu cũng rất buồn vì chỉ có 3 ngày ngắn ngủi muốn quan tâm con mà nó lại không nhận ba.

Có thể thấy được cô bé không nhận ba bởi cô hiểu nhầm về vết sẹo trên mặt ba. Cô dường như cũng đã nghĩ rằng “người ta” mang đến cho mình một người “ba giả”! Và chính vì thế, bé Thu lúc này dường như lại càng phản đối quyết liệt người “ba giả” ấy bao nhiêu càng thể hiện cô bé yêu ba mình bấy nhiêu. Người đọc như thấy được cái tình yêu ấy thật sâu sắc biết nhường nào. Bởi nó dường như cũng chỉ có một, mà dường như lại không thể chia sẻ cho bất kỳ ai khác, ngay cả khi đó là người được tất cả mọi người thừa

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

nhận là ba của nó, hay đó cũng chính là người yêu thương và quan tâm đến nó rất chân thành.

Và đặc biệt hơn khi biết rằng ông Sáu là ba thật của mình, và vết sẹo trên mặt ông là do thằng Mĩ gây nên điều này. Cho đến buổi sáng cuối cùng trong những ngày phép của ba "Con bé như bị bỏ rơi, lúc đứng vào góc nhà, lúc đứng tựa cửa và cứ nhìn mọi người đang vây quanh ba nó, vẻ mặt của nó có cái gì hơi khác, nó không buồn bĩnh hay nhăn mày cau có nữa, vẻ mặt nó sầm lại buồn rầu, cái vẻ buồn trên gương mặt ngây thơ của con bé trông rất dễ thương. Với đôi mi dài uốn cong, và như không bao giờ chớp, đôi mắt nó như to hơn, cái nhìn của nó không ngờ ngạc, không lạ lùng, nó nhìn với vẻ nghĩ ngợi sâu xa". Và quả thật bất ngờ khi không hiểu con bé "nghĩ ngợi sâu xa" điều gì, chỉ biết rằng khi ông Sáu buồn rầu quay lại nhìn nó - không dám lại gần sợ nó lại bỏ chạy như lần trước. Lúc này ông Sáu nói: "Ba đi nghe con" thì bé Thu bất ngờ lao đến thét lên một tiếng gọi như thật vỡ òa ra: Ba., a... a...ba! Rồi ôm chặt lấy ông nức nở rằng "Con không cho ba đi". Đến đây, quả thật rằng những người đọc chúng ta mới vỡ lẽ ra rằng Thu thèm được gọi ba như thế nào. Có thể thấy được chính "Tiếng kêu của nó như tiếng xé, xé sự im lặng và xé cả ruột gan mọi người, nghe thật xót xa. Đó dường như cũng chính là những tiếng "ba" mà nó cố đè nén trong bao nhiêu năm nay. Và đó cũng chính là những tiếng "ba" như vỡ tung ra từ đáy lòng nó, nó vừa kêu vừa chạy xô tới, nhanh như một con sóc, nó dường như cũng đã chạy thót lên và dang hai tay ôm chặt lấy cổ ba nó.". Bé Thu quả thật là một đứa trẻ giàu tình cảm. Nhưng cũng thật dễ hiểu vì nó yêu ba nên nó không chấp nhận một ai khác lại nhận làm ba nó. Nhất là khi người ba trong tâm trí nó là bức ảnh để lại, ba nó không có vết sẹo kia. Khi đã hiểu được mọi chuyện thì cảm xúc mới vỡ òa như vậy.

Có thể nhận thấy được chính trong quá trình thể hiện diễn biến tâm lí nhân vật bé Thu có một chi tiết vô cùng quan trọng đó chính là chi tiết cái thẹo. Chính cái thẹo được đánh giá chính là một nguyên nhân gây ra những hiểu lầm trong tình cảm của cha con mà Thu dành cho ba. Cái thẹo dường như cũng chính là vết thương mà giặc Mĩ gây ra cho ba Thu. Ta dường như có thể thấy được những sự chia cắt gia đình không chỉ riêng gia đình bé Thu mà còn hàng triệu gia đình người Việt cũng là do giặc Mĩ gây ra. Khi mà đã thấu hiểu sâu sắc điều đó, sau này, Thu đã trở thành một nữ giao liên dũng cảm, can đảm cũng như cha của mình.

Quả thực nhân vật bé Thu trong "*Chiếc lược ngà*" của Nguyễn Quang Sáng đã để lại trong lòng người đọc chúng ta biết bao nhiêu là những ấn tượng sâu sắc bởi một tính cách đặc biệt khó có thể nhầm lẫn. Nhân vật này dường như cũng đã góp phần tạo nên giá trị nhân văn sâu sắc cho tác phẩm. Và cũng chính vì vậy, cùng với tác phẩm, nhân vật bé Thu đã giành được một vị trí riêng trong lòng độc giả yêu truyện ngắn Việt Nam từ trước đến nay.

Bài mẫu số 2:

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

Nhà thơ Chế Lan Viên đã từng viết:

Thêm một người trái đất sẽ trật hơn

Nhưng thiếu mẹ thế giới đầy nước mắt".

Vượt qua khuôn khổ trật tự của câu chữ, câu thơ trên đề cao vai trò, ý nghĩa lớn lao của bậc sinh thành đối với con cái. Thật hạnh phúc biết bao với những ai sinh ra và lớn lên luôn có cha, có mẹ bên cạnh. Nhưng cũng thật bất hạnh biết bao khi ai đó sinh ra trên đời đã thiếu vắng tình cảm của mẹ cha. Và bé Thu trong truyện ngắn "**Chiếc lược ngà**" của Nguyễn Quang Sáng là một con người phải chịu cái cảnh bất hạnh như thế.

Bé Thu sinh ra trong hoàn cảnh đất nước có chiến tranh, sinh ra và lớn lên trong tình yêu thương bao bọc của mẹ nhưng lại thiếu đi bóng dáng của người cha. Bởi cha bé Thu – ông Sáu đi lính chiến đấu chống giặc, hai cha con chỉ giao tiếp với nhau, nhìn nhận nhau qua một tấm ảnh chụp. Và sau tám năm dòng xa cách, ông Sáu – cha của bé đi lính trở về khi hòa bình lập lại, niềm khát khao của người cha dâng đầy trong lòng ông, lòng nôn nóng vô vấp mong được gặp con và ôm con vào lòng. Nhưng thật trớ trêu thay, bé Thu lại không nhận ông là cha và tỏ thái độ lạnh tránh ông. Cảnh gặp gỡ diễn ra trong phút chốc nhưng cũng khiến người đọc không cầm được nước mắt. Đang chơi ở ngoài sân, từ phía xa xa, bỗng có người gọi tên mình, lại xưng là “ba”, Thu “giật mình tròn xoe mắt”. Nó ngỡ ngàng, lạnh lùng, mặt tái đi, rồi vụt chạy và kêu thét lên “má, má”. Phản ứng đó của bé Thu là phản ứng rất bình thường và hợp lí. Bởi trước mắt bé bây giờ là hai người đàn ông hoàn toàn xa lạ. Từ khi mới lọt lòng, bé chưa hề biết mặt cha ngoài đời ra sao, tình cảm cha con chỉ được thông qua một tấm ảnh chụp với má nó, nay bỗng có người có một vết sẹo dài trên mặt lại giần giật đồ ửng lên trông thật dễ sợ (khác với ảnh chụp chung với má) lại xưng “ba”, gọi mình là "con" nên phản ứng của bé chạy vụt đi và thất thanh gọi mẹ là điều rất dễ thông cảm. Chẳng phải người lớn vẫn dặn dò con trẻ, không được nghe theo lời người lạ, bởi đó là những ông ba bị chuyên đi lừa và bắt cóc trẻ con hay sao?. Vì thế phản ứng của bé Thu là một thái độ vô cùng chân thực của một đứa trẻ ngây thơ, bé bỏng.

Ba ngày được nghỉ phép ở nhà, ông Sáu dồn hết tình cảm của người cha cho bé Thu. Ông tìm mọi cách để vỗ về, chiều chuộng con chỉ để nghe một tiếng gọi “ba” của con bé. Nhưng ông càng gần con, bé Thu lại càng xa lánh, thậm chí là phản ứng quyết liệt: Khi mẹ bảo gọi ba vào ăn cơm hay chất nước nồi cơm to đang sôi sùng sục trên bếp, bé chỉ nói trống, nói trống không. Khi ông Sáu gắp cái miếng trứng cá vào chén của bé thì bé lấy đũa soi soi vào chén rồi bất thần hất miếng trứng cá ra ngoài, làm cơm bắn tung tóe ra cả mâm. Bị cha đánh đòn, bé không khóc mà chạy sang nhà ngoại, cố ý khua dây cột xuống cho thật to. Bé Thu thật là bướng bỉnh, cứng đầu và gan lì. Đến bác Ba – người ngoài cuộc cũng phải nghĩ “con bé đáo để thật”, còn ông Sáu thì không nén được tức giận nên đánh và quát con “Sao mày cứng đầu quá vậy?”. Tuy nhiên, thái độ của bé Thu hoàn toàn không đáng trách. Bởi đơn giản là vì bé thấy người cha của hiện tại trước mắt khác

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

với tấm hình chụp chung với má của bé quá. Và lại Thu còn quá bé bỏng để có thể thấu hiểu được sự khắc nghiệt của cuộc sống, của chiến tranh và người lớn cũng chưa kịp giải thích cho bé hiểu nên bé không tin là người có vết sẹo trên mặt kia là ba của mình. Đồng thời, điều đó cũng chứng tỏ tình cảm sâu sắc của bé dành cho ba. Bé chỉ yêu, chỉ nhận ba khi biết chính xác đó là ba của bé mà thôi.

Trong đêm bỏ sang nhà ngoại, Thu được bà giải thích về vết sẹo dài trên má của ba đã làm thay đổi cả khuôn mặt ba nó. Sự nghi ngờ được giải tỏa, con bé nằm im nghe bà kể rồi “thỉnh thoảng lại thở dài như người lớn”. Vì thế, suốt cả một đêm bé không ngủ được, có lẽ vì cảm thấy ân hận và nuối tiếc đã đối xử không tốt với cha mình. Buổi sáng chia tay ấy, trước lúc ông Sáu lên đường, thái độ và hành động của bé khác hoàn toàn mọi khi: “nó không bướng bỉnh hay nhăn mày cau có nữa, vẻ mặt nó sầm lại buồn rầu”. Khi đối diện với ông Sáu, “đôi mắt mông mông của con bé bỗng xôn xao”, “tình cảm cha con như bỗng trỗi dậy trong người nó”, “nó kêu thét lên: “Ba...a...a...ba!”. Sự khao khát tình cảm cha bị kìm nén suốt mấy năm, nay bỗng bật lên xé tan cả sự im lặng và xé cả ruột gan mọi người, “nghe thật xót xa”. Thế rồi, nó vừa kêu, vừa chạy tới, nhanh như một con sóc, “nó chạy thót lên và dang hai tay ôm lấy cổ ba nó”. Sự xúc động ngẹn ngào đã khiến “làn tóc tơ sau ót nó như dựng đứng lên”. Nó hôn khắp người ông Sáu, “hôn tóc, hôn cổ, hôn vai và hôn cả vết sẹo dài bên má của ba nó nữa”. Sợ cha đi mất, “chắc nó nghĩ hai tay không thể giữ được ba nó, nó dang cả hai chân câu lấy ba nó và đôi vai nhỏ bé của nó run run”. Sau khi nghe ông Sáu nói: “Ba đi rồi ba về với con”, bé Thu thét lên: “không!”. Vừa khóc vừa không cho cha đi. Giọt nước mắt ấy là biểu hiện của tình cha con ấm áp, của sự hạnh phúc vỡ òa khi nhận ra cha sau tám năm xa cách, lại vừa xen lẫn cả sự ăn năn, hối hận vì không kịp nhận ra cha sớm hơn chút nữa... Chứng kiến cảnh ngộ ấy, có người đã không cầm được nước mắt, còn bác Ba thì cảm thấy như có bàn tay nắm lấy trái tim mình mà bóp thắt lại...

Qua thái độ và hành động của bé Thu trước và sau khi nhận ra ông Sáu là cha mình, người đọc thấy được đằng sau sự hồn nhiên, ngây thơ và cứng đầu, bướng bỉnh của bé là tình cảm cha con sâu nặng, bền chặt, thiêng liêng. Đồng thời, người đọc cũng thấy được Nguyễn Quang Sáng là nhà văn rất am hiểu tâm lý và yêu thích trẻ thơ nên mới có những trang văn thật sinh động và cảm động về tình cha con đến như vậy!

Tóm lại, qua hình tượng nhân vật bé Thu, chúng ta thấy thật sự thấm thía xót xa và cảm động trước tình cảm cha con họ dành cho nhau. Dù khoảng cách của chiến tranh, của không gian và thời gian sau tám năm rông xa cách vẫn không thể nào giết chết được tình cảm mà cha con họ hướng về nhau, để rồi khi gặp gỡ, tình cảm bất thữ thiêng liêng ấy trỗi dậy mạnh mẽ, khiến người đọc cũng phải cảm động mà rơi nước mắt. Chẳng thế mà, trước khi ông Sáu hi sinh, dù không còn đủ sức trăng trối lại điều gì nhưng tình cảm cha con là không thể chết được, ông Sáu đã rút chiếc lược trong túi áo ra mà đưa cho ông Bà, như muốn nhắn nhủ lời gì đó mà ông không thể cất được thành lời. Và sau ba năm ông Sáu mất, lúc này bé Thu đã trở thành cô giao liên xinh đẹp, dũng cảm, nhận được chiếc lược ngà mà ông Ba đưa cho, lòng cô không tìm được lòng mình. "Hai giọt lệ sắp rơi

Phân tích nhân vật bé Thu trong truyện Chiếc lược ngà

xuống bỗng vỡ ra tràn đầy qua đôi mắt". Và những giọt nước mắt ấy của Thu là giọt nước mắt cho tình phụ tử sâu nặng, bất biến, vĩnh hằng!

» **Xem thêm:**

- [Phân tích truyện ngắn Chiếc lược ngà \(Nguyễn Quang Sáng\)](#)
- [Tình cảm của ông Sáu dành cho con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà](#)